

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SÎNZIEANU, RAMONA DANIELA
Parada Poeziilor – poezii cu conținut tematic
pentru activitățile din grădinițe / Sînzianu Ramona Daniela.
- Deva : Emia, 2017
978-973-753-416-3

821.135.1-1
371.383:373.3

Ilustrații: Paulina Popa
Tehnoredactare: Marina Cernat
Coperta: Marina Cernat

Copyright ©2017 by EMIA
Copyright text ©2017 by SÎNZIEANU RAMONA DANIELA

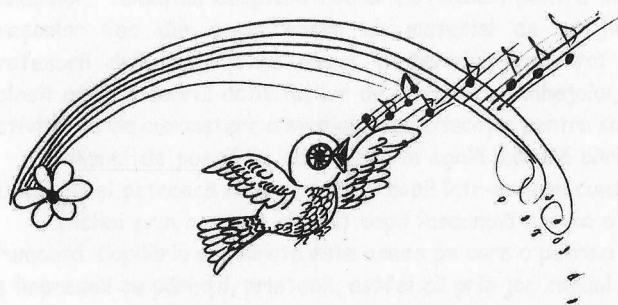
EDITURA EMIA

Str. Mareșal Averescu, bl. 20, cod 330011
Deva, Hunedoara, România
telefon: +40 254 230 246
email: office@emia.ro
www.emia.ro

RAMONA DANIELA SÎNZIEANU

PARADA POEZIILOR

Poezii cu conținut tematic pentru
activitățile din grădinițe

Editura **EMIA**

BUNICA

Pe prispa casei ei din lut
Stă și privește lung, bunica.
Cu părul nins și graiul mut
Așteptă să vină Sândica.

Dar într-o zi, pe neașteptat,
Zărește-n zarea-ndepărtată,
Venind pe drumul lung din sat,
Cu pas vioi, un chip de fată.

Ea intră-n curte fericită,
Și fuge iute spre bunică.
Bunica stă nedumerită...
- O, ești chiar tu, ești tu, Sândica!

CUPRINS

Cuvinte înainte...	5
COPĂCELUL MITITEL	7
AVENTURA DIN CĂMARĂ	10
BARZA	12
CEASUL	13
DEGETELE	14
PĂPUȘICA	16
SEMAFORUL	17
EMOȚII ȘI SENTIMENTE	19
FAMILIA DE IEPURAȘI	20
FLUTURAȘUL	22
GHIOCUL ȘI FIRUL DE IARBĂ	25
GRĂDINIȚA	26
HÂRTIUȚA	28
MELCUL ȘI URSUL	29
MACUL	30
MAMA	32
TATA	34
MĂRUL ȘI PARA	35
PĂDUREA	36
VULPEA	38
SOARELE	40
FLOAREA SOARELUI	41
VARA	42
PARADA LEGUMELOR SI FRUCTELOR	44
PLOAIA	49
TOAMNA	50
FLORILE TOAMNEI	53
IARNA	54
ZĂPADA	55
DINO CEL VITEAZ	56
PISICA ȘI CĂTELUL	57
SUPA DE LEGUME	59
PĂSĂRI CĂLĂTOARE	60
AVIONUL	60
BUNICA	62

COPĂCELUL MITITEL

În pădurea cea frumoasă, Ionică a pornit
De cu zori, s-aducă acasă un copac îmbătrânit.
Ajunghând acolo vede un copac micuț, plăpând
Și începe să îl taie, nu mai stă deloc pe gând.
Copăcelul mititel freamătă puțin si el...
Apoi iute se despică,
scoate-ndată-o gură mică
Și îl strigă pe Ionică:
- Ionică, Ionică, nu-mi mai da în tulpinică!
Ionică îl privește, stă puțin, se dumirește
Ș-apoi iarăși îl lovește.
În zadar a plâns copacul și-a strigat neliniștit
Că Ionică l-a tăiat fără să-l fi auzit.
Cum mergea frumos spre casă,
mulți copaci s-au aplecat
Ca să-l plângă pe puiul de copac.
Ionică se-nfioară, se agită, nu stă-n loc,
S-ajungă degrab' acasă și
să pună lemnu-n foc.

Copăcelul se despică, scoate iar o gură mică
și îi spune lui Ionică :

- Ionică, Ionică, eu sunt o ființă mică!
- M-ai tăiat de tinerel, n-ai tăiat un bătrânel.
- Ți-aș fi dat din creanga-mi mică,

Oxigen, să trăiești, drag băiețică!

Ionică-aude glasul și îi pare rău de tot.

Ce să facă nu mai are, căci l-a aruncat în foc.

Nu mai poate să-l învie pe copacul tinerel.

Însă-i vine o idee: să planteze copăcei,
mititei la fel ca el.

Și-uite așa cum Ionică a plantat
o pădure mititică.

Acum a-nvățat, si concepția lui e clară:

„Că pădurea-i necesară”.

AVENTURA DIN CĂMARĂ

În cămara mamei mele
 O pisică a intrat,
 C-avea iarăși mititica
 Poftă mare de mâncat.
 Se tot uită ea mirată
 La borcanul de pe raft
 Și se-ntreabă speriată:
 - Unde-i hrana pentru mine?
 - Ce e oare de mâncat?
 Marinică o zărește,
 O privește bucuros
 Și îi spune acușica:
 - Stai cuminte-aicea jos!
 Ce vezi, nu e de mâncat.
 Acestea nu sunt pentru tine!
 Sunt borcane cu dulceață,
 Murături și alte cele...
 Mama mi le-a pregătit
 Ca să mă hrănesc cu ele.

